

form egner sig ganske enkelt ikke til at drive den form for virksomhed.«

Industrirådets Bent le Fèvre udtaler i samme blad: »Det er i sidste ende retten til at gå konkurs, der sikrer, at virksomhederne producerer de varer, markedet vil betale for. Man kan ikke forestille sig, at en kommune eller et amt går konkurs. Derfor bør kommuner og amter ikke forsøge sig med alle hånde fantasifulde forsøg på at drive forretning for skatteborgernes penge. Derfor siger industrien nej tak til kommunale investeringer i det private erhvervsliv.«

Kommunale erhvervschefer m.v.

Kommunernes Landsforening oplyser i »Kommunal Erhvervspolitik, 1991«, at 60 pct. af kommunerne for skatteyderpenge har oprettet erhvervschefafdelinger, konsulentordninger og andet offentligt bureaukrati for at skaffe flere virksomheder til kommunen. Halvdelen har erhvervsråd, halvdelen bruger kommunens eget personale. Århus Kommune har endda åbnet et lobbyistkontor i Bruxelles til »varetagelse« af Århus-virksomhedernes interesser i forhold til EF. Og på det seneste har samme kommune også ansat 5 lobbyister i Skt. Petersborg (Leningrad) i det håb, at man derved kan skaffe århusianske firmaer flere ordrer til Rusland.

Sådan rådgivningsvirksomhed anses af mange som acceptabel i forhold til, hvad kommuner bør indgå i af projekter. Rådgivningen fra lobbyister m.v. anses nemlig ikke for at være egentlig produktion. Men man glemmer, at en lang række revisionsvirksomheder, advokatvirksomheder m.fl. faktisk lever af den type rådgivning. Derfor er kommunalt engagement også på dette område med til at lave konkurrenceforvridning.

Hvis resultatet af disse initiativer blot er, at virksomhederne »stjæles« fra andre kommuner, er samfundsgevinsten meget begrænset. Oftest er det direkte udgiftsførogende og udløser dermed højere skatter.

Resterne af egnsudviklingslovene ophæves ud fra tilsvarende synspunkter.

Vil en kommune søge at konkurrere med andre kommuner om virksomhederne, skal det være på lavere skattetryk, mindre papirusseri, mere erhvervsfrihed, færre restriktioner osv. Derved opnås, at nye virksomheder startes, og ikke blot, at man flytter rundt på eksisterende virksomheder. Nyetablering skal ikke ske ved offentlige tilskud.

Jyllands-Posten skrev den 2. maj 1991 følgende: »Der er millioner at spare, hvis virksomheder nøje undersøger prisniveauet i de enkelte kommuner. Årsagen er, at der er stor forskel både på etableringsud-

gifter og på årlige driftsomkostninger fra kommune til kommune. En entreprenør kan spare ikke mindre end ca. 4,5 mio. kr., hvis han starter forretning i Skovbo Kommune i stedet for Roskilde.«

Der er således nok af muligheder for, at kommunerne kan anvende nedsatte takster som lokkemidler – frem for kommunale erhvervschefer og andet pengespild – for nye virksomheder.

Hvis brancheorganisationer, laug, handelsstandsforeninger eller lignende ønsker at lave erhvervschefordninger til vejledning og andre formål, er de selvfølgelig velkomne til at gøre det, uden offentlige tilskud. Vil de have det offentlige med, må de selv forudbetale alle hermed forbundne udgifter.

Forskning og teknologifremme

Det offentlige skal ikke foretage nogen form for teknologivurdering. Den viden, vi har i dag, er langt fra absolut. Lige så vel som vores viden ikke var absolut for 50 år siden. Det er derfor en uforskammede over for vore efterkommere, at vi med dagens viden forbyder ting, der kan være af enorm betydning for fremtidens generationer.

Havde der været teknologivurdering på den tid, hvor hjulet blev opfundet, så havde datidens »sagkundskab« sikkert berettet om, hvilke ulykker hjulet ville bringe op gennem årene. Og man havde måske forbudt en videreudvikling af denne vigtige opfindelse.

Ting, der opfindes i dag, og som »dommedagsprofeter« udnævner til at være skadelige, kan vise sig at være af afgørende betydning for hele menneskeheden. Måske ikke som endeprodukt, men som udviklingstrin.

Det nok mest omdiskuterede emne i dag er genteknologien. Såkaldte lærde og Etisk Råd-folk skaber frygt og utryghed hos folk ved at udmale skrækbilleder om produktion af kunstige mennesker osv. De samme personer ville sikkert have forbudt penicillin'en ved dens opfindelse.

Alle produkter kan misbruges. Blot fordi fly kan bruges i krig, er der jo ingen grund til at total forbyde brugen af dette vigtige transportmiddel.

Genteknologien kan vise sig at være redskabet til at sikre større fødevarerproduktion til gavn for hele Jorden, og det kan vise sig at være redskabet til fremstilling af medicin, der kan helbrede kræft, AIDS og andre frygtelige sygdomme. Vi skal ikke restriktionsbesværliggøre disse nyttevirksomheder af genteknologien, blot fordi der er en teoretisk mulighed for skadelige bivirkninger. Noget ganske tilsvarende gælder for hormonkød, bestrålede madvarer osv.